

ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਅਦਾਲਤ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ.

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 79 ਸਾਲ 1954.

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)—ਧਾਰਾ 311—ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ—ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਜਾਂ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ-ਚਾਹੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ- ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡ—ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼- ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ-ਕੀ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ—ਵਾਧਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ- ਜੇ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਰੈਂਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਲਾਪਰਵਾਹੀ, ਅਸਮਰੱਥਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਯੋਗਤਾ ਕਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਦਰਜੇ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਮਕਸਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਆਦਿ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ? ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮਾਪਦੰਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਨੈਕਰ ਨੂੰ ਦੰਡਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਜਾਂ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਅਸਲ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣਾ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਜਾਂ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ। ਜੇ ਨੈਕਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਦੰਡਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਕੇਤ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੈਕਰ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਦਰਜੇ ਤੱਕ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨੈਕਰੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ

ਇਲਾਵਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੰਡਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਹੀ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਆਦਿ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇਣਾ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਬਾਰੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਬੇਕਾਬੂ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਕਦਮ ਸਿਰਫ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮਕਸਦ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਅਧਾਰ ਮਕਸਦ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੰਡਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਧਾ ਰੋਕਣਾ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬੇਸ਼ਕ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ, ਭਾਵੇਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮਕਸਦ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਨੀਂਹ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸਮਾਪਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 331 (2) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਗੀਣ ਹੈ।

ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਲਾਲ ਢੀਂਗਰਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਬਨਾਮ ਜੀਵਨ ਰਾਮ (2), ਅਤੇ ਪੀ. ਬਾਲਾਕੋਟਈਆ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੇ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਤਹਿਤ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਜੇ.ਐਲ.ਕਪੂਰ ਵੱਲੋਂ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 70 ਸਾਲ 1954 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 18 ਅਗਸਤ, 1954 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਐਚ.ਐਲ. ਸਿੱਬਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਲ.ਡੀ. ਕੋਸਲ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ.—ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 22 ਸਤੰਬਰ, 1950 ਨੂੰ 'ਏ' ਕਲਾਸ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ (ਐਨੇਕਚਰ ਆਰ.ਏ.) ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ— “ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ 100-10-200/10-300 ਰੁਪਏ ਦੇ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਹਾਇਕ, 'ਏ' ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਕੀਟ ਵਿਗਿਆਨੀ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੀਟ ਵਿਗਿਆਨੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦੇ ਹਨ:

— ਸੀਰੀਅਲ	ਨਾਂ	ਟਿੱਪਣੀਆਂ
ਨੰਬਰ 2.	ਸ. ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ	ਵਾਈਸ ਸ. ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ
	ਜੋਸਨ।	ਭੱਟੀ ਨੂੰ ਪੀ.ਏ.ਐਸ ਕਲਾਸ 2 ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ.”

ਇਸ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਲਈ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ 25 ਸਤੰਬਰ, 1950 ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ (ਐਨੇਕਚਰ ਆਰ.ਬੀ.) ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਤੱਕ ਕੀਟ ਵਿਗਿਆਨੀ, ਸਰਕਾਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਰੱਦ ਮੰਨੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਉਹ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਾਂਗੜਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਨਗਰੋਟਾ ਵਿੱਚ ਮਧੂ ਮੱਖੀ ਫਾਰਮ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

27 ਮਾਰਚ ਨੂੰ 1953 ਵਿੱਚ ਸਵੇਰੇ 11-30 ਵਜੇ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਨਗਰੋਟਾ ਮਧੂ ਮੱਖੀ ਫਾਰਮ ਦਾ ਅਚਨਚੇਤ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਖੇਤ ਤੋਂ ਓਪੇਲੈਟ ਨੂੰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਪਾਇਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਮਧੂ ਮੱਖੀ ਫਾਰਮ ਦੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਾਰੇ, ਬਲਕਿ ਫਾਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰੀ ਨੇ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੰਬਾ

ਨਿਰੀਖਣ ਨੋਟ (ਐਨੈਕਚਰ ਆਰ.ਸੀ.) ਲਿਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਧੂ ਮੱਖੀ ਫਾਰਮ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ-

‘ਇਹ ਸਭ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ. ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ, ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਹੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੁਰੰਤ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸ਼੍ਰੀ ਸਾਹਨੀ ਨੇ ਵੀ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਫਾਰਮ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਕੰਮ ਕਾਜ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦਾ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 14 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਨੂੰ ਨਗਰੋਟਾ ਤੋਂ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1 ਮਈ, 1953 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਮਿਲੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਨੋਟ ਤੋਂ ਵਿਸਥਾਰਤ ਤੱਥ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਸਨ, (1) ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, (2) ਕਿ ਉਹ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸੀ, (3) ਕਿ ਫਾਰਮ ਦੇ ਸਟਾਫ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਸੀ, (4) ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੇਤ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕਿਰਤ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, (5) ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਇਆ " (6) ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ (7) ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਬੇਲਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ 22 ਅਤੇ 24 ਅਗਸਤ, 1953 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਲਏ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਵਾਪਸੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੇਸ ਪ੍ਰਤੀ ਨਰਮ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ

ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

29 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਦੇਸ਼ (ਐਨੇਕਚਰ ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ:

(1) 27 ਮਾਰਚ, 1953 ਨੂੰ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਨਗਰੋਟਾ ਵਿਖੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਧੂ ਮੱਖੀ ਫਾਰਮ ਦੇ ਅਚਨਚੇਤ ਦੌਰੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 'ਏ' ਕਲਾਸ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸ. ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੋਸਨ, ਜੋ ਫਾਰਮ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸ. ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੋਸਨ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। (2) ਸ. ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੋਸਨ ਦੇ ਕਾਰਨ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਨੂੰ 100-10-200/10-300 ਰੁਪਏ ਦੇ ਪੈਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ 30 ਸਤੰਬਰ, 1953 ਦੇ ਇਸ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਆਖਰਕਾਰ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਟੂਰ ਨੋਟ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਜਵਾਬ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਦਰਜ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਕੀਟ ਵਿਗਿਆਨੀ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਤੇ 1 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਵਾਬ (ਐਨੇਕਚਰ ਐਫ) ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।

6 ਜਨਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸ. ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਇਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, 'ਏ' ਕਲਾਸ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਕੰਮ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਆਖਰਕਾਰ ਕੋਈ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੰਗੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਇਹ ਜਵਾਬ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1954 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਉਸਦੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 (1) ਤਹਿਤ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। 1952. ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕੀਟ ਵਿਗਿਆਨੀ, ਪੰਜਾਬ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਟ੍ਰੂ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

" ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ- "ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਜਿਮ ਨੇ ਇਹ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨਰਮ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ- "ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ 4 ਨਵੰਬਰ, 1953 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖਤਮ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਅਸਥਾਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਹਾਇਕ (ਏ ਕਲਾਸ) ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਰੁਖ

ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ 1੮ ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। 1954, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਸਤੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਆਨੰਦ ਬਨਾਮ ਸਤੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਆਨੰਦ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੇਵਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਅਧਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸਥਾਈ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਇਮ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। 21 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਉਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਕੇਸ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 311 ਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਲਾਈ ਚੀਂਗਰਾ ਬਨਾਮ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (2)। ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 311 ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 861 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਰੈਂਕ 'ਚ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਤੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਆਨੰਦ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1)। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 311 (2) ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਿਅਾਰਨ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2)। ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਦੰਡਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ, ਜਾਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 52 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੱਤੇ ਨਹੀਂ ਲੈ ਕੇ ਗਈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਲਾਪਰਵਾਹੀ, ਅਸਮਰੱਥਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਯੋਗਤਾ ਮਨੋਰਥ ਜਾਂ ਪ੍ਰੇਰਕ ਕਾਰਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ

ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮਕਸਦ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਾਗਲਾ, ਸੀ. ਜੇ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਗਣੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸੰਘ (3), ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਵਗਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਤਾਂ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਪਤੀ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬੁਰੇ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 311 ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਲੰਘੇ ਬਿਨਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਰਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਨੈਕਰ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰੇ ਅਤੇ ਜੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਲਾਪਰਵਾਹੀ, ਅਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸਜ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 311 ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

* * * * *

ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਨੈਕਰ ਕੋਲ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ, ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਂ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੈਕਰ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਲ ਟੈਸਟ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੜ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਨੈਕਰ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਦੰਡਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਜਾਂ ਭੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਅਸਲ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣਾ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਜਾਂ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨੈਕਰ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਦਰਜੇ ਤੱਕ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੈਕਰੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। "ਸਮਾਪਤੀ" ਜਾਂ "ਡਿਸਚਾਰਜ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੇ ਟੈਸਟ ਲਾਗੂ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ, ਅਰਥਾਤ, (1) ਕੀ ਨੈਕਰ ਦਾ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਜਾਂ (2) ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ

ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਬੁਰੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਜੇ ਕੇਸ ਦੇਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੈਕਰ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਨੈਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਅਸਲ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ "ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 311 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਜਾਂ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਅਤੇ ਨੈਕਰ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਦਰਜਾ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਲਾਪਰਵਾਹੀ, ਅਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਯੋਗਤਾ ਕਦੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਮਕਸਦ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਲਾਪਰਵਾਹੀ, ਅਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਯੋਗਤਾ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ? ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮਾਪਦੰਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੰਡਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨੈਕਰ ਕੇਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਇਹ ਹਨ- ਜੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਜਾਂ ਭੱਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਸਲ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਗੁਆਉਣ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ,..... "ਜੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਦੰਡਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਨੈਕਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਕੇਤ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੈਕਰੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨੈਕਰ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਦਰਜੇ ਤੱਕ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨੈਕਰੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੰਡਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਨੈਕਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਜਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਤਮ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਲਾਈ ਢੀਂਗਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 1958 ਦੇ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 72 ਵਿੱਚ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸਮਝਿਆ ਹੈ- ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਦੰਡਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਲ ਉਦਾਹਰਣ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਜੀਵਾਰੀ ਰਾਮ (2) ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਰੇਲਵੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਬੁਕਿੰਗ-ਕਲਰਕ ਸੀ ਪਰ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਮੂਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਟਿਕਟਾਂ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਇਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਛੱਡਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ; ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੀ ਅੱਧੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵਾਂਝਾ ਸੀ- ਇਸ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਨੀਂਹ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਮਕਸਦ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦੰਡਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਵੀ ਸਨ, (ਏ) ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਪਰਵਾਹੀ, ਅਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ

ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸੇ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੱਥ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੜਾਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਨੀਂਹ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸਦਾ ਮਕਸਦ, ਅਤੇ (ਅ) ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਦੰਡਾਤਮਕ ਨਤੀਜਾ ਵੀ ਸਮਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧਾ, ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਾਧੇ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਲਾਪਰਵਾਹੀ, ਅਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇਣਾ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਬਾਰੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ, ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਨੈਕਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਬੇਕਾਬੂ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮਕਸਦ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਕਾਰਨ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੰਡਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਕੰਮ ਕਾਰਨ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੇਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਧਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਅਧਾਰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਮਕਸਦ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 311 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੰਡਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਹੋਰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ

ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਨਤੀਜਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੰਡਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਲਾਈ ਢੀਂਗਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ 1958 ਦੇ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 72 ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਪਦਾਰਥ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ (ਐਨੇਕਚਰ ਡੀ) ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਧਾ ਮਿਲਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ 30 ਸਤੰਬਰ 1953 ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਉਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 4.7, ਭਾਗ 1. ਭਾਗ 1 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ—

"47. ਵਾਧਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਵਾਧਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਸਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ, ਵਿਥਹੋਲਡਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਇਹ ਦੱਸੇਗੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ।

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਸਜਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1952 ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੈਂਡਿਕਸ 24 ਵਜੋਂ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਗ 1, ਭਾਗ 2, ਨਿਯਮ ਨੰਬਰ 4 ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੈ - "ਵਾਧਾ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਬਾਰ 'ਤੇ ਰੁਕਣ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਾਧਾ ਰੋਕਣਾ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 4.7 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬੇਸ਼ਕ ਹੈ, ਪਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵਾਧਾ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਾਧਾ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਸ਼ਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ, ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਵਾਧਾ ਪਹਿਲਾਂ 30 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1953: ਅਤੇ

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 29 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ; 1953, ਉਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਆਖਰਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਧਾ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵਾਧੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ 3 ਤੋਂ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਧੇ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਘਾਟਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਜੀਵਨ ਰਾਮ, (1) ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਧਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਬਣਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੀ. ਬਾਲਾਕੋਟਈਆ ਬਨਾਮ ਪੀ ਬਾਲਾਕੋਟਈਆ ਵਿੱਚ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਕਿ "ਜੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਮਾਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਾਧਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਆਖਰਕਾਰ ਆਪਣਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਲੈਂਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਣ ਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੁਝ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੀਆਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਵੀ ਸਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 3 ਅਕਤੂਬਰ ਤੋਂ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, 1953, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ। ਤਾਂ ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨਾ ਸਿਰਫ

ਇੱਕ ਮਕਸਦ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ 3 ਅਤੇ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਧੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਲਾਈ ਫੀਂਗਰਾ (1) ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਹੀਣ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ. - ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਾਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Asif Mohamad, Translator.